

Sygn. akt VIII Gz 109/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

Sędziowie: SO Agnieszka Kądziołka

SO Agnieszka Górka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 roku w Szczecinie,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego (...), (...) spółki jawnej z siedzibą w S.

przeciwko D. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 1 marca 2013 roku, sygn. akt X GC 143/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę - na podstawie art. 200 § 1 kpc - do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Koszalinie Sądowi Gospodarczemu. W uzasadnieniu wskazano, że pozwana przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy zgłosiła zarzut niewłaściwości miejscowej tego sądu, wskazując, że mieszka w S., zaś Sąd Rejonowy w Koszalinie jest również właściwy przy uwzględnieniu przepisów o właściwości przemiennej. Zdaniem Sądu pierwszej instancji powódka nie przytoczyła w treści pozwu jakiegokolwiek podstawy prawnej ani też nie przytoczyła okoliczności przemawiających za zastosowaniem przepisów o właściwości innej niż ogólna (przemienne, wyłączna).

Powódka wniosła zażalenie na powyższe postanowienie domagając się jego uchylenia, oddalenia wniosku pozwanej o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Koszalinie i zasądzenia zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że zgodnie z art. 34 kpc powództwo o wykonanie umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania, zaś w pozwie zostały przedstawione okoliczności faktyczne uzasadniające właściwość przemiennej Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie; niewątpliwie wynika z nich bowiem, że strony zawarły umowę sprzedaży, w przypadku zaś, gdy świadczenie ma charakter pieniężny o miejscu wykonania zobowiązania decyduje miejsce zamieszkania, siedziby lub siedziby przedsiębiorstwa wierzyciela. Dochodzone pozwem roszczenie o charakterze pieniężnym winno zatem zostać spełnione w siedzibie powódki, która znajduje się w S..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione. Trafnie w szczególności podnosi skarżąca, że okoliczności uzasadniające właściwość miejscową Sądu nie wymagają przytoczenia ich w odrębnej jednostce redakcyjnej w sytuacji, gdy wynikają już z samej treści żądania lub przytoczonych w pozwie okoliczności faktycznych. Pogląd taki zaprezentowany został w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r., III CZP 28/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 61), powołanej także w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Skoro zatem powódka skierowała przeciwko pozwanej roszczenie pieniężne, w uzasadnieniu pozwu wskazała, że strony łączyła umowa sprzedaży z której to roszczenie wywodzi, zaś w części wstępnej pozwu oznaczyła S. jako swoją siedzibę, to tym samym uczyniła zadość wymogom przepisu art. 187 § 1 pkt 2 kpc, przewidującego przytoczenie okoliczności faktyczne uzasadniające właściwość sądu. Zgodnie z art. 34 kpc powództwo o wykonanie umowy może być również wytoczone także przed sąd miejsca wykonania zobowiązania. W myśl art. 454 § 1 i 2 kpc świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub siedziby wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia; jeżeli zaś zobowiązanie ma związek z przedsiębiorstwem wierzyciela o miejscu spełnienia świadczenia rozstrzyga siedziba przedsiębiorstwa. Wbrew zatem twierdzeniom pozwanej brak podstaw do przyjęcia, że miejsce wykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 34 kpc, znajdowało się w K., gdzie nastąpić miała dostawa towaru. Zauważyć bowiem trzeba, że w ramach jednego stosunku zobowiązaniowego różne może być miejsce wykonania zobowiązania dla stron tego stosunku.

Skoro zaś siedziba powódki znajduje się w S., to powyższe okoliczności stanowiły dostateczną podstawę do przyjęcia właściwości miejscowej Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie. Podkreślenia przy tym wymaga, że przepis art. 187 § 1 pkt 2 kpc nie wymaga przytoczenia w pozwie podstawy prawnej uzasadniającej właściwość sądu, a jedynie okoliczności faktycznych .

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., orzekł, jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego winno nastąpić w orzeczeniu kończącym sprawę (art. 108 § 1 kpc).